

UDENRIGSMINISTERIET

Besvarelse af §20-spørgsmål
nr. S 837 af 14. januar 2013 til
skriftlig besvarelse stillet fra
Christian Juhl (EL)

§20-spørgsmål nr. S 837:

”Vil ministeren kommentere den behandling, som en ung dansk kvinde, jf. oplysningerne i begrundelsen for spørgsmålet, har fået af de israelske myndigheder?”

Svar:

Udenrigsministeriet har i forlængelse af den omtale, der har været i sagen, rettet henvendelse til den israelske ambassade i København med henblik på en afklaring vedrørende de israelske myndigheders ageren i sagen. Ambassaden har tilkendegivet, at den ville fremkomme med en offentlig udtalelse i sagen på baggrund af medieomtalen. Udtalelsen er offentliggjort den 17. januar, og det fremgår heraf, at hverken Israels ambassade i Danmark eller de israelske myndigheder har modtaget en klage fra den danske statsborger over hændelsesforløbet.

Med hensyn til den konsulære bistand der er ydet i sagen har Udenrigsministeriets Borgerservice oplyst følgende:

”I sager om afvisning ved indrejse i andre lande og tilbageholdelse af danske statsborgere ydes konsulær bistand i form af kontakt til den pågældende statsborger, rådgivning om lokale regler, praktisk bistand, kontakt til pårørende, eventuel formidling af kontakt til lokal advokat såfremt det skønnes hensigtsmæssigt i den konkrete situation. Selve afgørelsen om afvisning og tilbageholdelse træffes af det pågældende lands egne myndigheder. Det betyder at danske ambassader kan bistå danske statsborgere som afvises ved indrejse i andre lande, men ambassaderne kan ikke ændre de afgørelser som andre landes myndigheder har truffet. Dette gælder internationalt, dvs. at udenlandske ambassader i Danmark heller ikke kan ændre beslutninger som danske myndigheder træffer om udenlandske statsborgeres indrejse i Danmark.

Den konsulære bistand i denne sag er ydet inden for disse rammer.

Udenrigsministeriets globale vagtcenter i København kontaktes første gang i sagen den 1. januar 2013 ca. kl. 22 (dansk tid). Da det er sen aften i Tel Aviv (1 time foran dansk tid), er ambassaden lukket, men ved hastende sager stilles man som nødstedt dansker om ønsket videre til vagthavende i det globale vagtcenter i København der er døgnbemandet.

Vagthavende får kontakt kl. 22.49 (dansk tid, dvs. 23.49 israelsk tid) til en ambassade-medarbejder, som umiddelbart efter får telefonisk kontakt til den danske statsborger i

detentionscentret ilufthavnen kl. 22.56 (dansk tid, dvs. 23.56 israelsk tid). Fra alarmen til vagthavende i København indgår til det lykkedes en ambassademedarbejder at få kontakt til den danske statsborger i Tel Aviv går der således knap 1 time, selvom det er uden for almindelig arbejdstid og midt om natten lokal tid. Det ligger inden for de responstider, som Borgerservice tilstræber i sager om tilbageholdte og fængslede danskere, som har højeste prioritet.

Ambassaden yder sædvanlig konsulær bistand, herunder sikrer at pårørende er underrettet. Den danske statsborger får den pågældende ambassademedarbejders mobilnummer således at der er mulighed for efterfølgende kontakt. Ambassaden kontaktes imidlertid *ikke* af den danske statsborger. Borgerservice må på det bestemteste afvise, at ambassaden eller den vagthavende i det globale vagtcenter ved besvarelsen af et telefonopkald blot skulle have sagt ”no” og ”smækket røret på” som det anføres i det læserbrev som spørgeren henviser til. En mulig forklaring er, at den danske statsborger har ringet [eller trykket] forkert nummer.

Næste gang ambassaden er i kontakt med detentionscenteret i lufthavnen og taler med den danske statsborger er næste dag den 2. januar kl. 14.30. Ambassaden orienterer bl.a. om de foranstaltninger som de israelske myndigheder har truffet med hensyn til hjemrejse den følgende dag den 3. januar, ligesom det aftales, at ambassaden via det globale vagtcenter i København informerer den danske statsborgers pårørende om hjemrejsen.

Der fremkommer på intet tidspunkt under de telefoniske kontakter med den danske statsborger eller hendes pårørende tilkendegivelser overfor ambassaden eller Udenrigsministeriets Borgerservice om, at den danske statsborger skulle have været udsat for vold, således som det beskrives i det læserbrev som spørgeren henviser til. Der udtrykkes heller ikke på noget tidspunkt under samtalerne utilfredshed over ambassadens bistand i sagen. Den danske statsborger har heller ikke efterfølgende efter hjemkomsten til Danmark indgivet klage eller på anden vis rettet henvendelse til Udenrigsministeriets Borgerservice.

På baggrund af omstændigheder i sagen, herunder at der er meget betydelige forskelle mellem det som den danske statsborger har oplyst i medierne og de oplysninger som Borgerservice har i sagen, vil Udenrigsministeriets Borgerservice i første omgang indbyde den danske statsborger til en samtale, så der kan ske en afklaring af de faktiske omstændigheder, herunder om den danske statsborger ønsker at indgive en klage over den konsulære bistand der er ydet i sagen. Da der er tale om en personsag finder Borgerservice at afklaring bedst sker i en direkte dialog med borgeren fremfor i det offentlige rum. Borgerservice vil endvidere ved et eventuelt møde kunne orientere om mulighederne for at indgive klage til en israelsk myndighed, hvilket efter den israelske ambassades oplysninger ikke er sket”.

Jeg kan på det foreliggende grundlag henholde mig hertil.